

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์เดิมต่อความสัมพันธ์
ระหว่างการรับรู้การเสี่ยงถูกลงโทษ กับ พฤติกรรมการ
กระทำผิดวินัยนักศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต : ศึกษา
กรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(The Influence of Past Experience on
the Relationship between Perceived Risk
of Punishment and Present and Future
Violations of Discipline Codes : A Case
Study of Students at Thammasat University)

ชื่อผู้เขียน

นางสาวมรกต เจริญสวัสดิ์

(Miss Morakot Jareansawat)

คณะ

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์

ปีการศึกษา

2530

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์เดิมต่อความสัมพันธ์ระหว่างการ
รับรู้ การเสี่ยงถูกลงโทษ กับ พฤติกรรมการกระทำผิดวินัยนักศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต :
ศึกษากรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์เดิมของนักศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมการ
การกระทำผิดหรือไม่กระทำผิดในอดีตที่มีผลต่อการรับรู้การเสี่ยงถูกลงโทษทั้งในอดีตและ
ปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรับรู้การเสี่ยงถูกลงโทษในปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมการ
การกระทำผิดวินัยนักศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต
3. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงของการรับรู้การเสี่ยงถูกลงโทษ
ในอดีตและปัจจุบัน ทั้งของผู้ที่เคยกระทำผิดและไม่เคยกระทำผิดวินัย
4. เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลังอันได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีการศึกษา การร่วมทำกิจกรรม
นักศึกษา และผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วย ที่อาจมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเสี่ยงถูกลง
โทษกับพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยนักศึกษา

5. เพื่อศึกษาปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการลงโทษทางสังคมที่อาจมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเลียงถูกลงโทษกับพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยนักศึกษา

6. เพื่อศึกษาปัจจัยความเชื่อของนักศึกษาเกี่ยวกับกฎระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยและความเชื่อเกี่ยวกับกฎหมายบ้านเมืองที่อาจมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเลียงถูกลงโทษกับพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยนักศึกษา

ในการศึกษาค้างนี้ ได้ตั้งสมมุติฐานขึ้น 4 ข้อ ภายในกรอบของทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ซึ่งเป็นสมมุติฐานที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบทั้ง experiential และ deterrent effects

การเก็บข้อมูลให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้าง นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 312 คน แยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เคยกระทำผิดวินัยและถูกมหาวิทยาลัยลงโทษไปแล้ว จำนวน 53 คน กลุ่มนักศึกษาที่เคยกระทำผิดวินัย แต่รอดตัวไปได้ไม่ถูกลงโทษหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไม่ทราบ มีจำนวน 111 คน และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น จำนวน 148 คน การศึกษาค้างนี้ครอบคลุมเฉพาะกรณีความผิด 4 ประเภท คือ ความผิดในเรื่องการดื่มสุรา การทะเลาะวิวาท การเล่นการพนัน และการนำหนังสือออกจากห้องสมุดโดยมิได้ยืมตามระเบียบ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานใช้ T - TEST และการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ สถิติที่ใช้ คือ T - TEST และ Chi - square ส่วนกรณีที่ประชากรรวมเท่ากับหรือไม่เกิน 30 ใช้การวิเคราะห์ด้วย Fisher Exact Test ทั้งนี้โดยใช้ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาค้างพบว่า ประสพการณ์เดิมในเรื่องการเคยกระทำผิดวินัยมาก่อนมีผลต่อการรับรู้การเลียงถูกลงโทษทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม คือ นักศึกษาที่เคยกระทำผิดวินัยและถูกมหาวิทยาลัยลงโทษไปแล้ว และนักศึกษาที่เคยกระทำผิดวินัยแต่รอดตัวไปได้ จะมีระดับการรับรู้การเลียงถูกลงโทษในอดีตต่ำกว่าระดับการรับรู้การเลียงถูกลงโทษในปัจจุบัน ทั้งนี้ นักศึกษาที่เคยถูกลงโทษไปแล้วจะมีการรับรู้การเลียงถูกลงโทษในปัจจุบันสูงกว่านักศึกษาที่รอดตัวไปได้ และนักศึกษาที่เคยถูกลงโทษไปแล้วนั้น ยังคิดที่จะกระทำผิดวินัยอีกในอนาคตมากกว่านักศึกษาที่รอดตัวไปได้ เมื่อทดสอบกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยไม่ว่ากรณีใด ๆ จะพบว่า มีการรับรู้การเลียงถูกลงโทษทั้งในอดีตและปัจจุบันที่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้การเลียงถูกลงโทษในอดีตกับพฤติกรรมปัจจุบันในภาพรวมระหว่างนักศึกษาที่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน ซึ่งรวมทั้งผู้ที่เคยถูกลงโทษไปแล้วและ

ผู้ที่รอดตัวไปได้กับนักศึกษาที่ไม่เคยกระทำผิดวินัยไม่ว่ากรณีใด ๆ พบว่า การรับรู้การเลื่อง
 ถกของ โทษในอดีต ไม่มีผลต่อพฤติกรรมในปัจจุบัน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้การ
 เลื่องถกของ โทษในปัจจุบันกับพฤติกรรมในอนาคต พบว่า การรับรู้การเลื่องถกของ โทษในปัจจุบัน
 มีผลต่อพฤติกรรมในอนาคต และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการรับรู้การเลื่องถก
 ของ โทษในอดีตกับปัจจุบัน ผลปรากฏว่า ทั้งสามกลุ่มมีการรับรู้การเลื่องถกของ โทษในอดีตกับ
 ปัจจุบันแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การเลื่องถกของ โทษในปัจจุบันกับพฤติกรรม
 ในปัจจุบันของนักศึกษาทั้งสามกลุ่มดังกล่าว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 และแม้ว่าจะได้นำจำนวนแปรทดสอบทั้ง 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปร เพศ ระดับชั้นปีการศึกษา การ
 ร่วมทำกิจกรรมนักศึกษา ผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วย ทัศนคติที่มีต่อการลงโทษทางสังคม ความ
 เชื่อเกี่ยวกับกฎหมายบ้านเมือง และความเชื่อเกี่ยวกับกฎระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย เข้า
 มาทดสอบก็ยังปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน เช่นเดิม